

Sygn. akt II KS 21/22

ZARZĄDZENIE

Dnia 30 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

W związku ze skargą na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 lipca 2022 r., sygn. akt II AKa 173/21 i przekazaniem do dyspozycji Sądu Najwyższego oskarżonego A. C., syna W. i M., ur. 7 października 1986 r., oskarżonego o czyn z art. 148 § 1 k.k. i in., tymczasowo aresztowanego do dnia 15 grudnia 2022 r., godz. 2:20, zarządzam:

1. przekazać tymczasowo aresztowanego z powrotem do dyspozycji Sądu Apelacyjnego w Warszawie jako niewłaściwie przekazanego do dyspozycji Sądu Najwyższego;
2. powiadomić Dyrektora Zakładu Karnego w P. o przekazaniu oskarżonego jak w punkcie 1., załączając odpis niniejszego zarządzenia;
3. przekazać akta sprawy Sądu Apelacyjnego w Warszawie o sygn. II AKa 173/21 (w I-szej instancji Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, sygn. akt V K 106/20) temu Sądowi, celem rozważenia potrzeby dalszego stosowania środków zapobiegawczych wobec ww. oskarżonego w niniejszej sprawie, z zastrzeżeniem zwrotu natychmiast po ich wykorzystaniu celem niezwłocznego rozpoznania skargi.

UZASADNIENIE

W dniu 18 października 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga w trybie rozdziału 55a k.p.k. w sprawie A. C. na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z

dnia 13 lipca 2022 r., sygn. akt II AKa 173/21, uchylający wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 18 grudnia 2020 r., sygn. akt V K 106/20 i przekazujący mu sprawę do ponownego rozpoznania. Wraz z przekazaniem akt do Sądu Najwyższego Sąd Apelacyjny w Warszawie przekazał tymczasowo aresztowanego oskarżonego do dyspozycji Sądu Najwyższego (k. 2276).

Sąd Apelacyjny w Warszawie, na terminie publikacji wyroku, postanowieniem z dnia 13 lipca 2022 r. przedłużył stosowanie wobec A. C. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania do dnia 15 grudnia 2022 r., godz. 2:20.

W odniesieniu do punktu 1 tego zarządzenia trzeba wskazać, że przyjęcie do rozpoznania przez Sąd Najwyższy skargi z rozdziału 55a k.p.k. nie jest równoznaczne z przekazaniem tymczasowo aresztowanego oskarżonego do dyspozycji Sądu Najwyższego. Jak trafnie wskazuje Sąd Najwyższy, w ramach postępowania skargowego Sąd ten nie rozpoznaje bowiem sprawy karnej jako takiej, a przeprowadza jedynie, w ramach postępowania incydentalnego, kontrolę prawidłowości uchylecia wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania. Przekazanie tymczasowo aresztowanego następuje do dyspozycji sądu właściwego, a więc takiego, przed którym sprawa karna jest zawisła lub takiego, który w ramach swojej właściwości funkcjonalnej może podejmować czynności związane z tymczasowym aresztowaniem. Takim sądem nie jest Sąd Najwyższy w postępowaniu skargowym. Kodeks postępowania karnego, w ramach instytucji skargi na wyrok sądu odwoławczego, przewiduje co prawda możliwość orzekania przez Sąd Najwyższy w przedmiocie środków zapobiegawczych (art. 539d k.p.k.). Orzekanie w przedmiocie środka zapobiegawczego musi być jednak funkcjonalnie powiązane z przedmiotem postępowania skargowego przed Sądem Najwyższym i funkcją skargi jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Tylko więc w wyjątkowych wypadkach związanych z przebiegiem lub wynikiem postępowania skargowego przed Sądem Najwyższym, Sąd ten uprawniony jest do orzekania w przedmiocie środków zapobiegawczych. W każdej innej sytuacji właściwy do orzekania w ich przedmiocie jest ten sąd, przed którym sprawa karna jest zawisła, a więc sąd odwoławczy (zob.

zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2019 r., V KS 28/19; podobnie: w sprawach: V KS 14/22 i V KS 18/19).

Argumentem za tym, że sprawa nadal jest zawisła przed Sądem odwoławczym jest również fakt, że wniesienie skargi na wyrok kasatoryjny wstrzymuje z urzędu wykonanie zaskarżonego wyroku (art. 539b § 2 k.p.k.). Zatem do czasu rozpoznania skargi wyrok Sądu odwoławczego nie jest wykonywany, sprawa nie zostaje więc ostatecznie zakończona, tym samym sprawa nadal pozostaje zawisła przed Sądem odwoławczym.

W związku z powyższym koniecznym było powrotne przekazanie tymczasowo aresztowanego oskarżonego A. C. do dyspozycji Sądu Apelacyjnego w Warszawie jako niewłaściwie przekazanego do dyspozycji Sądu Najwyższego, i powiadomienie o tym fakcie Dyrektora Zakładu Karnego w P., w którym A. C. jest osadzony.

W związku z upływającym w dniu 15 grudnia 2022 r., godz. 2:20, terminem stosowania wobec ww. oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, a także powrotnym przekazaniem oskarżonego do dyspozycji Sądu Apelacyjnego w Warszawie, należało przekazać temu Sądowi akta sprawy II AKa 173/21 (w I-szej instancji sprawy Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, sygn. akt V K 106/20), celem rozważenia potrzeby dalszego stosowania środków zapobiegawczych wobec ww. oskarżonego w niniejszej sprawie. Jednocześnie konieczne jest zastrzeżenie zwrotu akt natychmiast po ich wykorzystaniu celem niezwłocznego rozpoznania skargi.

Mając na uwadze powyższe, należało zarządzić jak na wstępie.